

КОНВЕНЦИЯ № 98 ЗА ПРАВОТО НА ОРГАНИЗИРАНЕ И НА КОЛЕКТИВНО ДОГОВАРЯНЕ, 1949 Г.

Обн. ДВ. бр.35 от 2 Май 1997г.

Преамбюл

Генералната конференция на Международната организация на труда, свикана в Женева от Административния съвет на Международното бюро на труда на 8 юни 1949 г. на своята Тридесет и втора сесия, след като реши да приеме различни предложения относно прилагането на принципите на правото на организиране и на колективно договаряне, въпрос, включен като четвърта точка в дневния ред на сесията, след като реши, че тези предложения ще вземат формата на международна конвенция, приема в този първи ден от месец юли 1949 г. следната конвенция, която ще се нарича Конвенция за правото на организиране и на колективно договаряне, 1949 г.:

Член 1

1. Трудещите се ползват от надлежна защита срещу всякакви дискриминационни действия, насочени към накърняване на синдикалната свобода в областта на заетостта.
2. Такава защита трябва да се прилага особено при действия, целта на които е:
  - а) да подчини заетостта на трудещия се на изискването да не членува или да престане да членува в синдикална организация;
  - б) да уволни трудещия се или по всякакъв друг начин да му навреди заради неговото членуване в синдикална организация или участие в синдикална дейност в извънработно време или със съгласието на работодателя - в работно време.

Член 2

1. Организациите на трудещите се и на работодателите се ползват от надлежна защита срещу всякакви действия на вмешателство на едни спрямо други, осъществявани било пряко, било от техни дейци или членове при образуването, в дейността на организациите и в тяхното управление.
2. По смисъла на този член към действия на вмешателство се приравняват и мерките, насочени към създаване на организации на трудещите се, подчинени на работодателя или на организация на работодатели, или към поддържане на организации на трудещите се чрез финансови средства или по друг начин с намерение тези организации да се поставят под контрола на работодателя или на организация на работодателите.

Член 3

Когато е необходимо, в съответствие с националните условия се създават съответни органи, за да се осигури спазването на правото на организиране, определено в предходните членове.

Член 4

Когато е необходимо, се вземат подходящи мерки, съответстващи на националните условия, за да се поощри и съдейства за най-пълното развитие и използване на процедурите за доброволно провеждане на преговори за сключване на колективни трудови договори между работодателите и организациите на работодателите, от една страна, и организациите на трудещите се, от друга, с цел да се уредят по този начин условията на труда.

Член 5

1. Националното законодателство определя в каква степен гаранциите, предвидени от тази конвенция, ще се прилагат към въоръжените сили или към полицията.

2. В съответствие с принципите, установени в ал. 8 на чл. 19 от Устава на Международната организация на труда, ратификацията на тази конвенция от държава - членка на организацията, не може да бъде основание за накърняване на който и да е съществуващ закон, съдебно решение, обичай или споразумение, които предоставят на служещите във въоръжените сили и полицията гаранциите, предвидени в тази конвенция.

Член 6

Тази конвенция не урежда положението на държавните служители и не може по никакъв начин да се тълкува като накърняваща техните права или положение.

Член 7

Официалните ратификации на тази конвенция ще бъдат съобщавани на генералния директор на Международното бюро на труда и регистрирани от него.

Член 8

1. Тази конвенция обвързва само държавите членки, чиято ратификация е регистрирана от генералния директор.

2. Тя влиза в сила 12 месеца след като ратификациите на две държави - членки на Международната организация на труда, бъдат регистрирани от генералния директор.

3. След това конвенцията ще влиза в сила за всяка държава членка 12 месеца от датата, на която нейната ратификация е била регистрирана в Международното бюро на труда.

Член 9

1. Декларациите, които се изпращат до генералния директор на Международното бюро на

труда, съобразно чл. 35, параграф 2 от Устава на Международната организация на труда трябва да съдържат:

а) териториите, за които държавата членка се задължава да прилага без изменение разпоредбите на конвенцията;

б) териториите, за които тя се задължава да прилага разпоредбите на конвенцията, с изменения и в какво се състоят тези изменения;

с) териториите, в които конвенцията е неприложима, и причините за това;

д) териториите, за които тя се въздържа от решение.

2. Споменатите задължения в букви "а" и "б" на ал. 1 на този член се считат за неразделна част от ратификацията и имат същите последици.

3. Всяка държава членка може да оттегли с нова декларация всичките или част от резервите, направени в предходна декларация по силата на букви "б", "с" и "д" на ал. 1 на този член.

4. Всяка държава членка може по времето, през което тази конвенция може да бъде денонсирана съгласно разпоредбите на чл. 11, да изпрати до генералния директор нова декларация, с която да измени изцяло предходната декларация, като изложи положението в определените територии.

Член 10

1. Изпратените декларации до генералния директор на Международното бюро на труда съобразно разпоредбите на параграфи 4 и 5 на чл. 35 от Устава на Международната организация на труда, трябва да посочват дали разпоредбите на конвенцията ще бъдат прилагани в дадена територия, със или без изменение; когато декларацията посочва, че разпоредбите на конвенцията ще се прилагат с изменения, тя трябва да пояснява същността на тези изменения.

2. Заинтересуваната държава членка, заинтересуваните държави членки или заинтересуваната международна институция могат да оттеглят, изцяло или частично, с нова декларация правото да прибегват до посочено изменение в предходна декларация.

3. Заинтересуваната държава членка, заинтересуваните държави членки или заинтересуваната международна институция могат през периода, през който конвенцията може да бъде денонсирана съгласно разпоредбите на чл. 11, да изпратят до генералния директор на Международното бюро на труда нова декларация, с която да променят изцяло или частично предходните декларации, като изложат положението относно прилагането на тази конвенция.

Член 11

1. Всяка държава - членка на Международната организация на труда, която е ратифицирала тази конвенция, може да я денонсира след изтичането на 10 години от датата на първоначалното ѝ влизане в сила с акт, изпратен до генералния директор на Международното бюро на труда и регистриран от него. Денонсирането ще влезе в сила една година след датата на регистрирането му.

2. Всяка държава - членка на Международната организация на труда, ратифицирала тази конвенция, която в срок една година след изтичането на периода от 10 години по предходната алинея не използва възможността за денонсиране, предвидена от този член, ще бъде обвързана за нов период от 10 години и впоследствие ще може да я денонсира при изтичането на всеки 10 години съгласно условията, предвидени в този член.

Член 12

1. Генералният директор на Международното бюро на труда уведомява държавите - членки на Международната организация на труда, за всички регистрации на ратификации, декларации или актове за денонсиране, които са му били съобщени от държавите - членки на организацията.

2. Като уведомява държавите - членки на Международната организация на труда, за регистрирането на втората ратификация, която му е била съобщена, генералният директор привлича вниманието им върху датата, от която тази конвенция влиза в сила.

Член 13

Генералният директор на Международното бюро на труда представя на генералния секретар на Организацията на обединените нации за регистриране съобразно чл. 102 от Устава на Организацията на обединените нации пълна информация относно всички ратификации, декларации и актове за денонсиране, които той е регистрирал, съгласно предходните членове.

Член 14

Всеки път, когато сметне за необходимо, Административният съвет на Международното бюро на труда ще представя на Генералната конференция доклад относно приложението на конвенцията и ще преценява дали трябва да се включи в дневния ред на конференцията въпросът за нейната пълна или частична ревизия.

Член 15

В случай, че конференцията приеме нова конвенция, която изцяло или частично ревизира тази конвенция, и ако новата конвенция не предвижда друго:

а) ратификацията от държавата членка на новата конвенция води по право, независимо от чл. 11, до денонсирането на тази конвенция, при условие, че новата ревизираща я конвенция е влязла в сила;

б) от датата на влизането в сила на новата ревизираща я конвенция тази конвенция ще престане да бъде открита за ратифициране от държавите - членки на Международната организация на труда.

2. Тази конвенция ще остане в сила по своята форма и съдържание за държавите членки, които са я ратифицирали и които не са ратифицирали новата ревизираща я конвенция.

Член 16

Френският и английският текст на тази конвенция имат еднаква сила.